

ELHÚLT BOLONDOK NYOMÁN

Dehogy merevít meg a delelés
 még romlatlan madár a májam
 gyöngy még bennem az elrendelés
 hogy a bolondok útját járjam
 amíg a vérem kereke jár
 a szél amíg számat csiszolja
 lesz a veszett ügynek bolondja
 békákkal tűzdelt kalap alatt
 lesz a májusért fölkel beszéd
 ha napozik a bírói széke
 s négy lába négy szál százsorszépen
 s hullók ha babarózsák szemét
 kiszedik szólva hogy jómadár
 egy se marad étlen se tétlen
 ha tüntetve hogy éljen a rák
 barsog a köpenyhad fehéren
 fölzkog a vers feketében
 kidadogja ki van veszélyben
 ha naparanyból annyi karát
 vesz el a fények vesztőhelyén
 ha nyög a remény ha a zászló
 a veszéjtők lábain kapca
 vonszolódik titkon a sárig
 s tulipánfák tornyát legázló
 rühes apokalipszis-kanca
 rablóknak ha szívárványt sárlík
 lesz a veszett ügynek bolondja
 világra a gondot kibontja
 lesz idő ami sose felejt
 mert kéz is lesz hogy írjon röbejt
 s kint az országos panaszkönyvbe –
 száll csuklómra csillagok örve
 kiszakad a fobász az árva
 hogy egy bolond százat csinálna
 a száz pedig milliomot

